

Udbudsbetingelser: Tredje indkaldelse af forslag

Urban Innovative Actions Initiativet

15/12/2017 – 30/03/2018

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion	3
2. Ansøgningsberettigede myndigheder - hvem kan ansøge?.....	4
3. Tematisk dækning for tredje indkaldelse af forslag.....	9
4. Finansieringsprincip	20
5. Projektudvikling	21
6. Ansøgningsproces	24
7. Udvælgelsesproces	25
8. Offentligt indkøb, audit og statsstøtte.....	29
9. Teknisk assistance	30
10. Nøgledatoer	30

1. Introduktion

Som nævnt i Artikel 8 af ERDF bestemmelserne¹, kan ERDF støtte innovative tiltag inden for bæredygtig byudvikling. Inden for disse rammer har Europa-Kommissionen lanceret Urban Innovative Actions (UIA) initiativet for at identificere og teste nye løsninger, som løser problemer relateret til bæredygtig byudvikling og er relevante på EU-niveau.

Det primære formål med UIA-initiativet er derfor at give bymyndigheder over hele Europa plads og ressourcer til at teste vovede og uafprøvede ideer, der takler sammenhængende problemer, og eksperimentere med, hvordan disse tilgange virker i den komplekse virkelighed. For at modtage støtte skal projekter være innovative, af god kvalitet, designet og implementeret i samarbejde med nøgleinteressenter, resultatorienterede og overførbare.

Bymyndigheder skal gribe den mulighed, UIA initiativet giver, for at bevæge sig fra "normale projekter" (som kan finansieres med "traditionelle" finansieringskilder, herunder mainstreaming af ERDF programmer) og acceptere risikoen for, at ambitiøse og kreative ideer gøres til prototyper, der kan testes i reelle byområder. Med andre ord kan UIA støtte pilotprojekter, der indebærer for høj risiko til at blive finansieret af traditionelle finansieringskilder, såfremt de er særligt innovative og eksperimenterende.

UIA-Initiativet har et samlet ERDF budget på omkring EUR 372 millioner.

UIA-projekter vil blive udvalgt ved årlige indkaldelser af forslag fra 2015 til 2020 om et eller flere emner foreslået af Kommissionen. Hvert projekt kan modtage op til EUR 5 millioner i ERDF samfinansieringsstøtte. Projektimplementeringen skal finde sted inden for en periode på højst 3 år². Det er ingen ideel størrelse for UIA-projektbudgetter. Dog er det mindre sandsynligt, at små projekter (dvs. med anmodninger om under EUR 1 million i ERDF støtte) vil blive udvalgt, da de vil have svært ved at demonstrere, at omfanget af deres aktiviteter er omfattende nok til at levere meningsfulde resultater. Omvendt skal projekter, der indebærer betydelige investeringsomkostninger, især i slutningen af implementeringsperioden, demonstrere, at omkostningerne svarer til og retfærdiggøres af formålet.

¹ Forordning om Den Europæiske Regionale Udviklingsfond (EU) nr. 1301/2013: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32013R1301>

² I særlige og velbegrundede tilfælde kan projekter forlænges med højst et år.

UIA-initiativet er et EU-instrument, som administreres af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for regionalpolitik og bypolitik under inddirekte ledelse. Til implementeringen af initiativet har Europa-Kommissionen udnævnt regionen Hauts-de-France³ til Betroet Enhed. Et permanent sekretariat (PS) er blevet oprettet til at lede initiativet⁴.

Med nærværende udbudsbetingelser inviterer den betroede enhed ansøgningsberettigede modtagere til at indsende projektforslag inden for rammerne af den tredje indkaldelse af forslag. Denne indkaldelse af forslag er tildelt et indikativt budget på EUR 80-100 millioner.

Nærværende dokument fastlægger de krav, der skal opfyldes, og den proces, der skal følges til den tredje indkaldelse af forslag. Det skal læses sammen med UIA-vejledningen og vejledningen til ansøgningsskemaet, begge offentliggjort på UIA-hjemmesiden og opdateret inden for rammerne af den tredje indkaldelse af forslag.

2. Ansøgningsberettigede myndigheder - hvem kan ansøge?

I artikel 2 angiver UIA, at følgende myndigheder kan søge om støtte til at udføre UIA-projekter:

- ✓ Enhver bymyndighed fra en lokal administrativ enhed defineret i henhold til urbaniseringsgraden som storby, by eller forstad, med mindst 50.000 indbyggere.
- ✓ Enhver sammenslutning eller gruppering af bymyndigheder eller lokale administrative enheder defineret i henhold til urbaniseringsgraden som storby, by eller forstad, hvor den samlede befolkning er på mindst 50.000 indbyggere. Dette kan omfatte sammenslutninger og grupperinger på tværs af grænser samt sammenslutninger og grupperinger i forskellige regioner og/eller medlemsstater.

Kun ansøgningsberettigede bymyndigheder, som defineret i artikel 2 af det delegerede retsakt, kan indsende et ansøgningsskema inden for rammerne af en UIA-indkaldelse af forslag.

³ Tidligere ledet af Nord-Pas de Calais regionen

⁴ Oplysninger og kontaktinformationer om det permanente sekretariat kan findes her: <http://www.uia-initiative.eu/en/about-us/meet-team>

Definitionen af lokale administrative enheder samt klassificeringen ifølge urbaniseringsgraden⁵ og statistikkerne om antal indbyggere er baseret på oplysninger fra Eurostat i **korrespondencetabel LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)**⁶. Tabellen vil blive anvendt af det permanente sekretariat for UIA som hovedreferencedokument til berettigelseskontrollen. Ansøgerne henvises til korrespondencetabellen for at checke, om de er ansøgningsberettigede, og angive oplysninger om de lokale administrative enheder inden for deres administrative grænser samt statistikker om antal indbyggere.

Yderligere detaljerede oplysninger om bymyndighedernes ansøgningsberettigelse gives i de følgende afsnit.

2.1 Berettigede ansøgere i den første kategori er:

- Kommuner/byråd, hvis administrative grænser svarer til en enkelt lokal administrativ enhed. I dette tilfælde skal den lokale administrative enhed klassificeres som storby, by eller forstad ifølge urbaniseringsgraden (kode 1 og/eller 2 i korrespondencetabellen – kolonne: urbaniseringsgrad) og have mindst 50.000 indbyggere.
- Kommuner/byråd, hvis administrative grænser omfatter flere lokale administrative enheder. Det er tilfældet for kommuner/byråd i Portugal, Storbritannien, Irland, Grækenland og Letland, hvor Eurostat-definitionen af lokale administrative enheder ikke svarer til kommuner/byråd, men til infrakommunale enheder (sogn) eller statistiske enheder (valgkvarterer). I dette tilfælde er kun kommuner/byråd med mindst 50.000 indbyggere ansøgningsberettigede, under forudsætning af at størstedelen (over 50%) af indbyggerne bor i lokale administrative enheder klassificeret som storbyer, byer eller forstæder ifølge urbaniseringsgraden (kode 1 og/eller 2 i korrespondencetabellen - i kolonnen Urbaniseringsgrad)
- Organiserede agglomerationer, som er sammenslutninger/grupperinger af bymyndigheder, der opfylder følgende kriterier:

⁵ Definition af lokale administrative enheder og urbaniseringsgrad findes her: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units> ; http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Degree_of_urbanisation

⁶ Korrespondencetabellen LAU2-NUTS2010, EU28 (2012) kan downloades her: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units>

- At være officielt anerkendt af den nationale lovgivning som et lag af de lokale myndigheder på lokalt plan (der er forskelligt fra det regionale og provinsielle plan) med kommuners/byråds forpligtelse til at slutte sig til den overkommunale organisation (i denne kategori er sammenslutninger sammensat på et frivilligt grundlag til et bestemt formål i en begrænset tidsperiode derfor ikke inkluderet)
- At være sammensat udelukkende af kommuner/byråd (derfor er sammenslutninger ikke omfattet af denne kategori, hvis de har andre institutioner blandt deres medlemmer, såsom universiteter, handelskamre osv.)
- At have specifikke kompetencer, fastlagt af den nationale lovgivning, delegeret af de involverede byråd for politikfelter relevante for UIA-projektet. Sammenslutninger bedes give præcise henvisninger til den nationale lovgivning. En organiseret agglomeration skal have eksklusive kompetencer inden for design og implementering på politikfelter, der er relevante for UIA-projektet.
- At have en specifik politisk struktur (med indirekte repræsentation af de involverede kommuner) og administrativt personale (med ansvar for at gennemføre projektet)

Eksempler på organiserede agglomerationer inden for rammerne af UIA-initiativet er:

- Frankrig: Métropoles, Communautés Urbaines, Communautés d'Agglomération og Communautés de Communes
- Italien: Città Metropolitane og Unione di Comuni
- Tyskland: Landkreis
- Spanien: Mancomunidades og Area Metropolitana Barcelona
- Storbritannien: Combined Authorities
- Portugal : Comunidades Intermunicipais (CIMs)

Den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), hvis partnerskaber udelukkende er sammensat af bymyndigheder (som defineret ovenfor) med specifikke kompetencer inden for politikformulering og -implementering, der er relevant for UIA-indkaldelsen af forslag, anses for organiserede agglomerationer og kan derfor ansøge inden for rammerne af UIA-indkaldelsen af forslag som primære eller tilknyttede bymyndigheder. EGTS, hvis partnerskaber omfatter andre organisationer (f.eks. medlemsstater, regionale myndigheder, foreninger, universiteter osv.) anses ikke for organiserede agglomerationer og kan derfor ikke ansøge som primære eller tilknyttede bymyndigheder.

Inden for rammerne af UIA-initiativet anses organiserede agglomerationer for at være en enkelt bymyndighed, der repræsenterer alle involverede kommuner/byråd. I et projektforslag indsendt af en organiseret agglomeration skal denne derfor angives som den primære bymyndighed.

For at checke, om organiserede agglomerationer er ansøgningsberettigede, vil det permanente sekretariat kontrollere, at det samlede antal indbyggere er mindst 50.000, og at størstedelen (over 50%) af indbyggerne bor i lokale administrative enheder klassificeret som storbyer, byer eller forstæder ifølge urbaniseringsgraden.

2.2 Berettigede ansøgere i den anden kategori er sammenslutninger/grupperinger af bymyndigheder uden juridisk status som organiserede agglomerationer.

Enhver sammenslutning af bymyndigheder (nationale/regionale sammenslutninger af bymyndigheder, territoriale pagter, udviklingsdistrikter osv.) samt individuelle bymyndigheder uden formaliserede samarbejdsaftaler, som ønsker at ansøge sammen inden for rammerne af UIA-initiativet, kan ikke ansøge som en enkelt bymyndighed.

De skal vælge en primær bymyndighed blandt de involverede kommuner/byråd og angive de andre som tilknyttede bymyndigheder.

For at være ansøgningsberettiget skal alle involverede bymyndigheder (den primære og de tilknyttede) være anerkendt som lokale administrative bymyndigheder og klassificeres som storbyer, byer eller forstæder ifølge urbaniseringsgraden. I tilfælde, hvor bymyndigheders administrative grænser omfatter mere end en lokal administrativ enhed, gælder de regler for definitionen af urbaniseringsgraden, som er beskrevet under punkt a.2 i nærværende afsnit.

Forholdet mellem den primære bymyndighed og de tilknyttede bymyndigheder behøver ikke være formaliseret på det tidspunkt, hvor ansøgningsskemaet indsendes. Hvis forslaget godkendes og modtager støtte, vil UIA's permanente sekretariat give den primære bymyndighed en partnerskabsaftale, der skal underskrives af alle involverede partnere (tilknyttede bymyndigheder og implementeringspartnere) i de første måneder af implementeringsfasen.

For flere oplysninger om den primære bymyndigheds og de tilknyttede bymyndigheders roller og ansvarsområder (samt de implementerende partners) henvises ansøgere til afsnit 5.1 af nærværende udbudsbetingelser samt afsnit 2.1 af UIA-vejledningen.

Tidligere erfaringer viser, at eneprojekter implementeret af sammenslutninger eller grupperinger af byer uden status som organiseret agglomeration, der indeholder mere end 3 bymyndigheder (den primære bymyndighed og de tilknyttede bymyndigheder) uden territorial nærhed, risikerer at blive mindre sammenhængende og få svært ved at levere meningsfulde resultater. Det anbefales, at sammenslutninger og/eller grupperinger af bymyndigheder (uden status som organiserede agglomerationer), som ønsker at ansøge, ligger i nærheden af hinanden, og antallet af tilknyttede involverede bymyndigheder begrænses.

2.3 Krav til alle ansøgningsberettigede bymyndigheder

Ud over ovenstående principper for hver specifik kategori af ansøgningsberettigede bymyndigheder gælder følgende principper for alle ansøgningsberettigede bymyndigheder inden for rammerne af UIA-initiativet:

- Alle bymyndigheder skal være beliggende i en EU-medlemsstat.
- Kun berettigede bymyndigheder, som defineret ovenfor, kan indsende et ansøgningsskema inden for rammerne af en UIA-indkaldelse af forslag. Et ansøgningsskema indsendt af en implementeringspartner vil blive erklæret for uberettiget.
- Bymyndigheder (som defineret ovenfor) kan kun angives i et projektforslag som primære og/eller tilknyttede bymyndigheder. Kategorien "Implementerende partnere" er reserveret til institutioner og/eller organisationer, der ikke anerkendes som bymyndigheder inden for rammerne af UIA Initiativet.
- En bymyndighed eller en organiseret agglomeration kan kun deltage i et enkelt projektforslag inden for rammerne af hver indkaldelse af forslag (også selv om disse projektforslag indsendes under forskellige emner i samme indkaldelse til forslag) Reglerne gælder også for tilknyttede bymyndigheder (en bymyndighed kan kun deltage i et enkelt projektforslag, hvad enten det drejer sig om den primære bymyndighed eller tilknyttede bymyndigheder).

- Bymyndigheder, der allerede modtager støtte til et projekt godkendt af UIA-initiativet inden for rammerne af en tidligere indkaldelse af forslag, kan ikke indsende et nyt ansøgningsskema om det samme emne under hele initiativets forløb.

Bureauer og virksomheder (f.eks. inden for energi/affaldshåndtering, økonomisk udvikling, markedsføring af turisme osv.), som er helt eller delvist ejet af kommunen/byrådet, anses ikke for lokale administrative enheder og kan derfor ikke anerkendes som ansøgningsberettigede bymyndigheder. Disse organisationer kan dog indgå i partnerskabet som implementeringspartnere (flere oplysninger om implementeringspartners rolle og ansvarsområder gives i afsnit 5.1 af nærværende udbudsbetingelser samt i afsnit 2.1 af UIA-vejledningen).

Som angivet i de tidligere afsnit vil UIA's permanente sekretariat benytte regnearket **Korrespondencetabel LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)** som hovedredskab til at kontrollere overensstemmelse med kriterierne for ansøgningsberettigelse. Det anbefales derfor, at ansøgere ved hjælp af korrespondencetabellen udfører en selvevaluering af ansøgningsberettigelsen, før ansøgningsskemaet udfyldes.

I tilfælde af mangler, inkonsekvens eller tvivl om fortolkningen af de angivne data på Eurostats regneark rådes ansøgere til at kontakte UIA's permanente sekretariat, før de udfylder og indsender ansøgningsskemaet.

I tilfælde, hvor en ansøgers status som ansøgningsberettiget kandidat er usikker, vil UIA's permanente sekretariat kontakte alle relevante partnere under berettigelseskontrollen, herunder Eurostat, for at afgøre, om ansøgeren er ansøgningsberettiget.

3 Tematisk dækning for tredje indkaldelse af forslag.

Kommissionen har besluttet at lægge de emner, der kan behandles af bymyndigheder gennem UIA-initiativet, tæt op af dem, der er defineret inden for rammerne af EU's dagsorden for byer.

Mere specifikt vil hver indkaldelse af forslag til UIA fokusere på et afgrænset antal emner.

Til den tredje indkaldelse af forslag kan ansøgere indsende projektforslag om følgende emner:

- Tilpasning til klimaforandringer
- Luftkvalitet
- Boliger
- Arbejdspladser og kompetencer i lokaløkonomien

Bymyndigheder, der ansøger inden for rammerne af UIA-indkaldelsen af forslag, bedes vælge et enkelt af de foreslåede emner. Da en integreret tilgang skal udvikles for at tackle de identificerede problemer effektivt, har ansøgerne dog mulighed for på ansøgningsskemaet at beskrive sammenhænge og eksterne faktorer forbundet med andre emner og politikfelter.

Som nævnt ønsker Kommissionen at se projektforslag, der fremhæver kreative, innovative og bæredygtige løsninger for at tackle de forskellige identificerede udfordringer. Eftersom UIA også vil blive et laboratorium for nye ideer, stiler Kommissionen mod at opmuntre nye eksperimenter, som trækker på erfaringer inden for forskellige discipliner. Derfor har Kommissionen undgået at fastlægge for stramme regler hvad angår de projektforslag, den forventer at se.

Det samlede projekt skal understøtte ERDF's tematiske målsætninger og investeringsprioriteter. UIA-projekter, der bidrager til tematiske målsætninger 8-10 (dvs. de mest socialt orienterede) kan modtage støtte, under forudsætning af, at:

- Den viden, der genereres af det samlede projekt, kan anses for at bidrage til ERDF's tematiske målsætninger og investeringsprioriteter; og
- At projektet ikke er fokuseret på en typisk aktivitet dækket af den Europæiske Sociale Fond (ESF).

Husk, at under udvælgelsen og implementeringen af projektforslag er komplementariteten og synergierne med andre EU-finansieringsprogrammer og -politikker, samt andre projekter, der modtager støtte, af største vigtighed.

UIA-initiativets udvælgelseskomite ønsker at undgå duplikation, når de beslutter, hvilke produkter der vil modtage støtte.

De følgende afsnit indeholder detaljerede beskrivelser af de 4 emner i den tredje UIA-indkaldelse af forslag.

3.1 TILPASNING TIL KLIMAFORANDRINGER

Samlet definition og baggrunden for emnerne

Byer er centre for innovation og vækst, som driver Europas økonomiske udvikling. 75% af befolkningen bor i byer og forbruger 80% af den energi, der produceres i Europa, med en forventet stigning. Men samtidig bidrager byer i høj grad til klimaforandringer ved at generere betydelige drivhusgasemissioner (f.eks. energigenerering, køretøjer, industri og biomasseforbrug). Byer er også meget sårbare over for klimaforandringernes påvirkninger: Varme, oversvømmelse, vandmangel og tørke kan påvirke sundheden, infrastrukturen, lokaløkonomien og byboernes livskvalitet. Inden for de sidste tredive år er de ekstreme vejrbegivenheder steget med 60% i Europa. Effektive klimatiltag sikrer modstandsdygtigheden mod klimaændringers påvirkning, men giver samtidig væsentlige fordele til byområder, hvad angår livskvalitet, forbedret offentlig sundhed, omkostningsbesparelser og jobskabelse.

Relevans for bymyndighederne og deres rolle

Det er altafgørende at have kapacitet til at forberede sig og reagere på klimaforandringer på lokalt plan. Bymyndigheder kan spille en rolle som katalysator og koordinere samarbejde mellem interessenter i deres jurisdiktion om at formulere politikker og strategier for territorial udvikling, også på små og fjerne territorier (f.eks. byer på øer og i regioner i den yderste periferi). Bymyndigheder skal spille en lederrolle for at udvikle politikker, der dækker borgernes behov og tiltrække investeringer til økonomisk udvikling.

Sårbarhed over for klimaforandringer er ofte resultatet af menneskers adfærd, såsom bosættelser i risikoområder eller utilstrækkelig planlægning eller bygningsdesign. For eksempel forøges energiabsorberingen fra solen, når jorden tildækkes af bebyggelser, veje og bilparker (jordforsegling). Det fører til højere temperaturer i byerne (den såkaldte urban "varmeøeffekt"). På samme tid formindskes den naturlige dræning. Det kan føre til oversvømmelse i byerne, især når det regner voldsomt.

Effekten af klimaforandringer kan reduceres gennem veltilpasset og modstandsdygtig byplanlægning, for eksempel ved brug af grøn infrastruktur som skove, parker, vådland, grønne mure og tage. Sådanne metoder kan medføre betydelige sidegevinster, som forbedret luftkvalitet,

EU støtter byer med denne tilgang gennem flere forskellige rammestrategier. EUs strategi om tilpasning til klimaforandringer (2013) opstiller rammer for og mekanismer til at forberede alle aktører bedre på at håndtere de nuværende og fremtidige effekter af klimaforandringerne. På byniveau

bidrager strategien til at styrke de lokale myndigheders kapacitet til at tilpasse sig til de uundgåelige konsekvenser af klimaforandringerne. Borgmesterpagten om klima og energi danner grundlag for at bygge mere bæredygtige og modstandsdygtige byer. Den tager udgangspunkt i den vigtige rolle, byer og byområder spiller i implementeringen af Parisaftalen om klimaændringer med henblik på klimarobust lavemissionsudvikling.

Der er mange fremragende eksempler i hele Europa på byer med en ambitiøs klimaindsats. [Borgmesterpagten](#) har en samling casestudier og eksempler på god praksis, hvor byer og kommuner implementerer tiltag til modvirkning af klimaændringer og tilpasningsforanstaltninger.

Vejledning til bymyndigheder

I første omgang er det vigtigste for bymyndigheder at identificere tilpasningsløsninger, der kombinerer bæredygtige udviklingsforløb med retfærdige og etiske resultater.

Bymyndigheder skal designe tilpasningsforløb i overensstemmelse med naturen, tidsplanlægning, beskyttelsestype og -niveau: Tiltaget skal forstørre fokus på tilpasning for at vurdere den stigende forståelse af faktorer, der påvirker beslutningstagen, hvorvidt og hvordan beslutninger implementeres. Der bør tages højde for institutionelle, økonomiske og sociale barrierer i forbindelse med implementeringen af tilpasningstiltag (såsom modstand mod forandringer og social skepsis). Byplanlægning med henblik på forbedret byforvaltning skal bidrage til at reducere ulighed og fattigdom og samtidig stimulere udviklingen af relevante politikker om klima og arealudnyttelse.

Uden at fastlægge præcise retningslinjer for, hvilke typer projekter der forventes, opfordres byer til særligt at overveje følgende temaer og problematikker:

- Innovative og integrerede vurderinger af klimarisici og sårbarhed over for klimaændringer, risikostyringsplaner i forbindelse med oversvømmelse/varme, opbygning af byers kapacitet og informationsudveksling på regionalt og nationalt niveau.
- Projekter om innovative og integrerede naturbaserede vandstyringsløsninger (oversvømmelseshåndtering og vandregulering) og udvikling af grønne og blå infrastrukturer (skove, parker, vådland, grønne mure/tage, flodsletter)
- Fremme klimarobust byinfrastruktur: forbedret vandregulering, dræn i byer, kloaksystemer, byggestandarder
- Projekter, der understøtter gode forvaltningsstrukturer, og tilgange, der fremmer modstandsdygtighed på græsrodsniveau og kapacitetsopbygning i bykvarterer og lokalsamfundene. Fokus på øget koordination, vertikalt (forvaltning på flere niveauer) og

horisontalt (multiinteressentforvaltning); Regional koordination mellem lokale myndigheder for at håndtere klimarisici i stort omfang og på tværs af grænser.

- Borgerengagement/-deltagelse i bytilpasningsprojekter; voksende social bevidsthed om klimarelaterede farer; etablering af økonomiske ordninger til stimulering af risikosikrede investeringer.

3.2 LUFTKVALITET

Samlet definition og baggrunden for emnerne

Trods betydelige fremskridt i de sidste årtier er udendørs luftforurening stadig den primære miljømæssige dødsårsag i EU. Den forårsager hvert år 400.000 tidlige dødsfald i EU på grund af det høje niveau af fine partikler, nitrogendioxid og ozon. Luftforurening bidrager også til at skade økosystemerne, eftersom mere end halvdelen af EU territoriet udsættes for overskydende nitrogendepoter (eutrofiering) og ozonkoncentrationer. Det forårsager reduceret biodiversitet, høstudbytte og andre materielle skader.

EU's miljøpolitik fokuserer på at udvikle og implementere de politiske rammer for ren luft, som styrker de nationale, regionale og lokale politikker for de aspekter af luftkvalitetsproblemet, som medlemsstater ikke kan håndtere effektivt alene. EU-politikker stiler også mod at implementere Unionens internationale forpligtelser på luftforureningsområdet, og integrere miljøbeskyttelseskrav i, for eksempel, industrisektoren, energisektoren, transportsektoren og landbrugssektoren.

Figurer, som illustrerer vigtigheden af og baggrunden for udendørs luftforurening, kan findes på http://ec.europa.eu/environment/air/cleaner_air/index.html

Partnerskabet om "Luftkvalitet" under EU-dagsordenen for byerne har til formål at forbedre luftkvaliteten i byerne og sætte "den sunde by" højere på den lokale og nationale dagsorden plus EU-dagsordenen.⁷

Relevans for bymyndighederne og deres rolle

Bymyndigheder er bedst placeret til at implementere tiltag, fordi de kender den lokale situation og er i besiddelse af en række instrumenter som byplanlægning, infrastruktur/trafikstyring, boligtilladelser, parkeringspolitikker osv., som gør det muligt for dem at navigere henimod og promovere innovative

⁷ <https://ec.europa.eu/futurium/en/air-quality>

løsninger. De styrer generelt de lokale budgetter og ansætter det implementerende personale, som vil skulle iværksætte tiltag i tilfælde af smogepisoder eller langsigtede luftkvalitetsplaner.

I mange medlemsstater er bymyndighederne enten ansvarlige for at udvikle, implementere og evaluere de officielle luftkvalitetsplaner under Direktiv 2008/50/EC eller luftkvalitetsbyplaner i forbindelse med de officielle regionale luftkvalitetsplaner under Direktiv 2008/50/EC. Selv om der er andre officielle, regionale luftkvalitetsplaner, spiller byerne ofte en vigtig rolle, fordi de som regel udgør deres regioners største økonomiske centre, med en høj koncentration af befolkning, trafik og industri. PM og NO₂ overskrides fortsat i mange byer i mange lande, trods luftkvalitetshandlingsplaner. Derfor er det nødvendigt at udvikle innovative løsninger og forbedre tilgangen: Det ville være en fordel at få bedre indsigt i, hvor og hvornår luftforureningsproblemer opstår, og hvordan innovative løsninger kan bidrage til helhedsløsninger.

Vejledning til bymyndigheder

Det skal understreges, at den sund levevis og luftkvaliteten i byer kan forbedres ved at begrænse de relevante emissionskilder til luftforurening og deres forløbere. Luftkvaliteten i byer påvirkes ikke blot af forureningskilder i byerne (såsom trafik, husopvarmning, industri), men også forureningskilder placeret uden for byen. Den såkaldte baggrundsluftkvalitet er sammensat og påvirkes af emissioner fra emissionskilder uden for byerne, såsom landbrug, indenrigstransport, naturkilder og emissioner i fjerne byområder. Det kræver gode data om baggrundskilderne (for baggrundskoncentrationen og byens egen påvirkning af luftkvaliteten) at tage beslutninger om, hvilke forureningskilder i byer, der bedst (og billigst) kan begrænses. Desuden er luftforurening i bymiljøer ikke homogen. I alle bymiljøer er der områder med høje koncentrationer, som kan skyldes forskellige kilder. Højopløsningsmodellering kan bidrage til at identificere disse områder med høje koncentrationer og gøre det muligt at foretage mere præcise og billigere målinger, som er bedre tilpasset til mikromiljøet.

Når innovative løsninger skal identificeres, bedes bymyndigheder bygge på indhøstede erfaringer, som beskrevet i rapporten fra Det Europæiske Miljøagentur ⁸ om luftimplementering i 12 byer og fra projekter gennemført under LIFE programmet⁹.

Uden at fastlægge præcise retningslinjer for, hvilke typer projekter der forventes, opfordres byer til særligt at overveje følgende temaer og problematikker:

⁸ <https://www.eea.europa.eu/publications/air-implementation-pilot-2013>

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/life/publications/lifepublications/lifefocus/documents/airquality.pdf>

- udvikle og teste værktøjer til at etablere bedre oversigter over kilder til luftforurening og højopløsningsmodellering til at identificere byområder med en særligt høj luftforureningsgrad.
- fremme transportmidler med lave eller ingen emissioner, såsom renere brændstofmobilitet, bedre offentlige transportforbindelser, instrumenter for forskellige transportmidler, og innovationer som cykler og ladcykler med elektrisk hjælpemotor samt bildeling.
- sund indretning af offentlige områder, der motiverer folk til at cykle og gå
- Citizen Science (luftkvalitetsmålinger med små men tilstrækkeligt præcise måleapparater til at skabe et omfattende datasæt om luftkvaliteten i byer og identificere lokale områder med høje koncentrationer)
- adfærdsændringer og projekter med offentlig deltagelse (f.eks. Smarter Labs)
- naturbaserede løsninger i byer (f.eks. træer og planter til at forbedre luftkvaliteten, men baseret på dokumenterede resultater)
- innovative lokale og regionale finansieringsmekanismer (skat, offentlige-private partnerskaber...), der stimulerer accepten af lavemissionsløsninger blandt borgerne (på transport- og boligområdet) og industrier.
- innovative tilgange til at løse op for politikker og politiske flaskehalse for at stimulere implementeringen af innovationsbaserede løsninger/teknologier for at forbedre luftkvaliteten.

3.3 BOLIGER

Samlet definition og baggrunden for emnerne

Boliger er en vigtig infrastruktur for byers økonomiske vækst og borgernes velvære. Ja, manglen på ordentlige kvalitetsboliger er et konstant problem i de fleste europæiske lande. I de sidste ti år er det blevet sværere at få anstændige boliger til overkommelige priser. Kombineret med hjemløsheden, den sociale polarisering og de nye former for boligmangel er det kilde til stigende bekymring i offentlig politik.

Flere EU-politikker har stor indflydelse og yder støtte på boligområdet (f.eks. EU's socialpolitiske dagsorden, energi-, industri-, og miljøpolitikker, regionalpolitik, bypolitik, det indre marked, statsstøtte). Men de nationale regeringer udvikler deres egne boligpolitikker. Mange står over for lignende udfordringer: hvordan skaber man boligfornyelse, hvordan planlægger og fremmer man

[bæredygtig udvikling](#), hvordan bekæmper man byspredning, hvordan hjælper man unge, dårligt stillede grupper med at få boliger, og hvordan fremmes energieffektivitet blandt husejere.

I 2015 boede 11,3 % af befolkningen i EU-28 i boliger, der brugte mere end 40 % af deres [nettoindkomst](#) på deres bolig¹⁰. Næsten 11% af EU's befolkning befinder sig i en situation, hvor deres husholdninger ikke er i stand til at opvarme deres hjem til overkommelige priser. I 2012 blev denne situation vurderet til at påvirke omkring 54 millioner mennesker i Europa. Problemet er blevet så stort på grund af stigende energipriser, lave indtægter og boliger, der ikke er energibesparende, og det er særligt udbredt i Central Europa, Østeuropa og Sydeuropa.¹¹ Oprettelsen af nye sociale boliger er faldet mellem 2009 og 2012, mens antallet af husholdninger på venteliste stiger støt: Fra 140.000 til 186.000 i Belgien, fra 1,2 millioner til 1,7 millioner i Frankrig, og fra 600.000 to 650.000 i Italien. Desuden er der i EU et stigende antal hjemløse.¹²

Relevans for bymyndighederne og deres rolle

Boligpolitikken før den globale økonomiske krise har sat byer og lokale myndigheder i en svær situation. Deres budgetter og ansvar for boligbyggeri er blevet reduceret systematisk siden 1980s. På grund af de seneste boligpolitiske ændringer på internationalt plan (se UNECE, 2015), som har overført boligansvaret fra de centrale myndigheder til de lokale myndigheder, bliver byerne nu igen bedt om at finansiere, styre og distribuere boliger. Denne forandring giver byer mulighed for at udvikle innovative boligløsninger tilpasset realiteterne på boligmarkederne efter boligkrisen.

Derfor spiller byerne en vigtig rolle i boligbyggeri og renovation. De samarbejder kreativt med de ansvarlige for boligbyggeri i både den private og offentlige sektor samt i lokalsamfundet (ifølge erfaringerne har det givet begrænsede resultater at afhænge af boligbyggeri i en enkelt sektor) og med at fremme bæredygtig arealudnyttelse.

En af de største udfordringer, som byer er blevet bedt om at takle siden den økonomiske og finansielle krise, er boliger til overkommelige priser. De fleste byer mangler sociale boliger til overkommelige priser inden for alle ejerskabsformer. Nogle byer har dog ledige og nedslidte boliger. Eksempler på påvirkede byområder:

¹⁰ Eurostat

¹¹ Energifattigdom kan påvirke næsten 11% af EUs befolkning. <https://ec.europa.eu/energy/en/news/energy-poverty-may-affect-nearly-11-eu-population>

¹² Feantsa, Den anden oversigt over boligeksklusion i Europa 2017 <http://www.feantsa.org/en/report/2017/03/21/the-second-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2017>

- Storbyområder med boligmarkeder, hvor boligefterspørgslen og boligpriserne stiger, og det bliver betydeligt sværere at få boliger til overkommelige priser for en række indkomstgrupper (både lavindkomster, middelindkomster og indkomster over middel) med forskellige behov.
- Bykvarterer, hvor beboerne ikke har råd til at investere eller betale de faste udgifter til elektricitet, vand og varme.
- Byer, der skrumper, og områder med lav boligefterspørgsel (dvs. et større antal ledige og tomme boliger).

En anden udfordring er, at de sårbare grupper i samfundet (såsom ældre mennesker, eneforældre, handicappede, hjemløse, langtidsarbejdsløse, unge fra institutioner, romaer, immigranter osv.) har særligt svært ved at opnå sociale boliger til overkommelige priser. Især på disse område skal initiativer kombineres med relevante, understøttende tiltag (uddannelse, sundhed, det sociale område, arbejdsområdet, sikkerhed, reduceret isolation osv.).

Vejledning til bymyndigheder

Uden at fastlægge præcise retningslinjer for, hvilke typer projekter der forventes, opfordres byer til særligt at overveje følgende temaer og problematikker:

I betragtning af boligproblemerne i byerne er det vigtigt at genetablere ansvarligt boligbyggeri og ansvarlige forbrugssystemer for at takle problemer som byer, der vokser eller skrumper, og underprivilegerede bykvarterer. Ansvarlige boligsystemer skal:

1. give økonomiske fordele, såsom
 - gøre boligpriserne mere rimelige
 - gøre boligerne mere energibesparende og reducere kuldioxidemissionerne
 - fremme effektiv og bæredygtig anvendelse af bebyggelige grunde og forebygge byspredning
 - lokale arbejdspladser
 - innovative finansierungsordninger gennem offentlige-private partnerskaber
2. begrænse affald gennem
 - effektiv ressourceanvendelse
 - boliggenbrug
 - genanvendelse af forladte industrigrunde
 - boligfornyelse
3. fremme menneskeorienterede løsninger, såsom
 - bedre adgang til kvalitetsboliger og sociale boliger til overkommelige priser
 - boligløsninger, der passer til livsforløb

- afspejling af demokratiske og sociale trends
- kollektive boligformer
- Ophævelse af adskillelse, reducere den sociale og fysiske isolation mellem forskellige samfundsgrupper
- forebyggelse af utilsigtede konsekvenser af gentrificering (f.eks. tvangsudsættelser)
- sårbare gruppers særlige behov.

Indgreb i boligsystemer i byer fremmer boligprodukter og et bygningsmiljø, der er æstetisk og mest brugbart for alle, uanset deres alder, køn, nationalitet og etniske baggrund.

Generelle principper:

- Analyser de specifikke lokale behov og reager hensigtsmæssigt
- Benyt en integreret tilgang, så indsatsen kombineres med andre relevante tiltag for at opnå et bedre samlet resultat.
- Indsatsen bør ikke have diskriminerende eller isolerende virkninger.
- Aktivt opfattet konkurrence om markedsandele mellem forskellige typer boligudbydere (f.eks. offentlige og private) for at fremme socialt blandet boligbyggeri og forbrugssystemer med forskellige ejerskabsformer.
- Indsatsens bæredygtighed efter projektet skal sikres.
- Involvere lokalsamfundet i initiativets forberedelse og design (og implementering, hvor det er relevant) i indsatsen ofor at fremme sårbare grupper,

3.4 ARBEJDSPLADSER OG KOMPETENCER I LOKALØKONOMIEN

Samlet definition og baggrunden for emnerne

Jobskabelse er en af topprioriteterne i EU. Det er ikke overraskende, for selv om arbejdsløsheden er faldet de seneste år, var 19.092 millioner mennesker i EU arbejdsløse i maj 2017. Mange af de arbejdsløse var fra aldersgrupper, der under normale omstændigheder skulle være de mest produktive og bidrage til et sundt og velstående samfund.

Den nye dagsorden for færdigheder i Europa (2016) understreger vigtigheden af jobskabelse og af at uddanne Europas arbejdskraft. På samme tid stiler Den europæiske søjle for sociale rettigheder (2017) mod at etablere mere rimelige arbejdsforhold og en styrket social dimension i arbejdsrelaterede politikker.

Partnerskabsfokus på "arbejde og færdigheder i lokaløkonomien" i EU's dagsorden for byer er at støtte lokaløkonomien ved at forøge arbejdsstyrkens kapacitet og færdigheder og skabe gode forudsætninger for den erhvervsmæssige udvikling og jobskabelse, baseret på de specifikke lokale forhold.

Relevans for bymyndighederne og deres rolle

Efterhånden som EU gradvist bevæger sig ud af den økonomiske krise, skal det huskes, at over to tredjedele af EU's arbejdsstyrke bor i byer, og at byagglomerationer står bag de fleste tiltag for at fremme innovation, konkurrencedygtighed og økonomisk vækst i hele Europa. Byer spiller derfor en vigtig rolle for at skabe og understøtte de nødvendige betingelser for innovative investeringer, der fører til flere og bedre arbejdspladser til deres borgere.

Som tidligere nævnt er det ikke defineret i detaljer, hvilke projekter vi forventer at se, men det projekt, der blev godkendt i forbindelse med den første UIA indkaldelse, og URBACT-rapporten "Flere jobs: bedre byer" kan bruges som inspiration, fordi den præsenterer nogle af de tiltag, bymyndigheder kan tage til at stimulere vækst og arbejdspladser.

Vejledning til bymyndigheder

Der gives ikke præcise retningslinjer, hvad angår de forventede projekttyper, men byer opfordres til at tænke over de prioriterede temaer identificeret i [orientationsdokumentet](#) fra Partnerskabet om "Arbejdspladser og kompetencer i lokaløkonomien" i EU's dagsorden for byer¹³ samt følgende temaer og emner:

- Styrkelse af lokale forsyningskæder for at hjælpe den lokale økonomi med at drage fordel af det lokale marked og spille en aktiv rolle i at skabe forbindelser mellem lokale virksomheder, deres interessenter, samt både lokale og bredere markedsmuligheder.
- Støtte til små og mellemstore virksomheder, udvikling af innovative løsninger på deres væsentligste problemer og styrkelse af deres forbindelse til større markeder.
- Forbedring af iværksætterkulturen og stimulering af oprettelsen af fornyende og socialøkonomiske virksomheder ved at fremme gunstige lokale økosystemer, gennem "forretningsinkubatorer" og lignende initiativer.
- Støtte til storbyers overgang til en ny økonomi baseret på viden, bæredygtig energi, digitale platforme og mere lokaliserede og cirkulære produktionsformer.

¹³ <https://ec.europa.eu/futurium/en/content/jobs-and-skills-local-economy-orientation-paper>

- Værditilførsel til forskning og udvikling ved at kommercialisere resultaterne af videnskabelig forskning og udvikling via samarbejdet med entreprenører og det videnskabelige forskningsmiljø.
- Skabe en højt kvalificeret arbejdsstyrke udstyret med de relevante færdigheder til at skabe høj produktivitet, kreativitet og innovation.
- Sikre de inklusive arbejdsmarkeder ved at give lige muligheder til alle, herunder marginaliserede og sårbare grupper.

Desuden erkender Kommissionen, at byer skal styre deres arbejdsmarkeder for at sikre, at udbud (dem, der søger arbejde) og efterspørgsel (arbejdspladser til rådighed) passer sammen, for at få det største udbytte af den økonomiske vækst. Opgradering af kompetenceniveauet og bedre forudsigelse af arbejdsmarkedets behov er altafgørende: Folk skal have relevante kompetencer for at blive ansat på lang sigt af en konkurrencedygtig arbejdsgiver. Samarbejde med uddannelsesinstitutioner for at tilpasse deres undervisning til arbejdsmarkedets behov, efterhånden som de udvikler sig, stimulering af efterspørgsel efter kompetencer, samarbejde med dem og arbejdsgiverne for at sikre, at behovet for de specifikke kompetencer kendes på forhånd.

4. Finansieringsprincip

Totalomkostningsprincippet

UIA-initiativet følger totalomkostningsprincippet. Projektet modtager ERDF-samfinansiering på op til 80% af de berettigede omkostninger. Hver partner, der modtager ERDF, skal sikre mindst 20% af de offentlige eller private bidrag for at dække budgettet, enten fra egne eller andre ressourcer. Partnerens bidrag kan være i form af kontanter og/eller naturalydelser. Det skal bemærkes, at ubetalt frivilligt arbejde ikke er ansøgningsberettiget under UIA's berettigelsesregler, mens betalt personale anses for pengebidrag.

ERDF betalinger

UIA's betalingsordning er primært baseret på princippet om forudbetalt ERDF-støtte¹⁴ og princippet om refundering af reelle omkostninger (herunder fastlagte beløb):¹⁵

- Det første ERDF-forskud, svarende til 50% af ERDF-støtten, udbetales til den primære bymyndighed inden for 3 måneder efter underskriften af subsidiekontrakten (og af partnerskabsaftalen om nødvendigt). Det første forskud dækker også et fastsat beløb til forberedelsesomkostninger (på højst EUR 16.000 i ERDF-støtte)
- Det andet ERDF-forskud, svarende til 30% af ERDF-støtten, udbetales til den primære bymyndighed efter indsendelsen og godkendelsen af en foreløbig situationsrapport og projektets auditerede udgifter. De rapporterede udgifter skal nå op på mindst 70% af den første forudbetaling (svarende til 35% af det samlede projektbudget).
- En tredje ERDF-betaling svarende til højst 20% af ERDF-støtten (fratrasket det fastsatte beløb budgetteret til projektafslutning og vidensoverførsel foretages til den primære bymyndighed efter indsendelsen og godkendelsen af den endelige situationsrapport. Denne rapport, indsendt senest 3 måneder efter projektets slutdato, vedlægges projektets endelige, auditerede udgifter. Det er vigtigt at bemærke, at den tredje betaling ikke er baseret på princippet om forskudsbetaling, men på princippet om refundering af betalte udgifter. Derfor skal projektpartnerne forudfinansiere deres udgifter i den sidste fase af projekttimplementeringen.
- En endelig betaling foretages til den primære bymyndighed efter godkendelsen af den endelige kvalitative rapport (indsendt senest et år efter projektets slutdato). Betalingen beløber sig til højst EUR 12.000 i ERDF-støtte og dækker projektafslutningsfasen samt vidensoverførsel.

5. Projektudvikling

5.1 Partnerskab for Urban Innovative Actions

Kun ansøgningsberettigede bymyndigheder, som defineret i artikel 2 af UIA's delegerede retsakt, kan indsende et ansøgningsskema inden for rammerne af en UIA-indkaldelse af forslag.

¹⁴ I henhold til delegationsaftalen mellem Europa-Kommissionen og Hauts-de-France regionen (tidligere Nord-Pas-de-Calais) underskrevet i 2015.

Inden for rammerne af UIA-initiativet forventes bymyndighederne dog at etablere stærke lokale partnerskaber med den rette kombination af komplementære partnere. Alle partnere skal være fra EU. Et partnerskab til et UIA-projekt kan bestå af den primære bymyndighed, tilknyttede bymyndigheder og implementeringspartnere. Den større gruppe af interessenter indgår ikke i projektpartnerskabet, men bør også involveres i projektet.

- Bymyndighed (eller primær bymyndighed, hvis forslaget indsendes af flere bymyndigheder): UIA Initiativet tager udgangspunkt i en bymyndighed, der er ansvarlig for den overordnede implementering og ledelse af hele projektet. Den primære bymyndighed underskriver subsidiekontrakten med den betroede enhed og modtager ERDF-støtten, der skal distribueres til de andre partnere (tilknyttede bymyndigheder og/eller implementeringspartnere) alt efter deres specifikke roller og ansvarsområder (og relateret budget). I tilfælde af organiserede agglomerationer anses institutionen, herunder alle andre bymyndigheder involveret i agglomerationen, for en enkelt bymyndighed og den primære bymyndighed inden for rammerne af UIA-projektet.
- **Tilknyttede bymyndigheder:** Enhver sammenslutning af bymyndigheder (nationale/regionale sammenslutninger af bymyndigheder, territoriale pagter eller sammenslutninger, udviklingsdistrikter o.lign.) uden juridisk status som organiseret agglomeration samt individuelle bymyndigheder uden en formaliseret samarbejdsaftale, som ønsker at ansøge sammen inden for rammerne af UIA, skal på ansøgningsskemaet angive en bymyndighed som den primære myndighed og de andre bymyndigheder som tilknyttede bymyndigheder. Tilknyttede bymyndigheder er ansvarlige for at levere specifikke aktiviteter og producere tilknyttede leverancer/output. Tilknyttede bymyndigheder vil få tildelt en del af projektets budget og rapportere om omkostningerne for implementeringen af aktiviteterne. Detaljerede oplysninger om de tilknyttede bymyndigheder (herunder juridisk status, erfaringer og kompetencer, kontaktpersoner osv.) skal angives på ansøgningsskemaet.
- Implementeringspartnere: Institutioner, organer, organisationer, partnere fra den private sektor, sammenslutninger, der vil spille en aktiv rolle i implementeringen af projektet. Bymyndigheder skal vælge deres implementeringspartnere i henhold til principperne om gennemsigtighed og ligebehandling. De tilknyttede bymyndigheder er ansvarlige for at levere specifikke aktiviteter og producere tilknyttede leverancer/output. Bemærk: Kun organisationer med juridisk status er berettiget til at deltage i et projekt som

implementeringspartnere. Konsulentfirmaer, hvis primære funktion er udvikling og ledelse af EU-projekter, har ikke ret til at deltage i et projekt som implementeringspartnere.

- En bredere interessentgruppe skal også involveres i udarbejdelsen og implementeringen af projektet. Gruppen kan bestå af institutioner, organer, organisationer og sammenslutninger. Disse vil ikke spille en direkte rolle (og derfor har de intet implementeringsbudget), men de anses for relevante for at sikre en gnidningsløs og effektiv implementering samt ejerskab af projektet.

Detaljerede oplysninger om bymyndighedernes roller og ansvar (samt tilknyttede bymyndigheder, hvis det er relevant) og implementeringspartnere er angivet i afsnit 2.1 af UIA-vejledningen.

5.2 Projektaktiviteter

Aktiviteter inden for rammerne af UIA-projekter skal organiseres omkring arbejdsplaner. De skal understøtte et eller flere af ERDF's tematiske mål og relaterede investeringsprioriteter, som forklaret i det første afsnit af artikel 9 CPR for ESIF og i artikel 5 for ERDF.

Derfor bør forskellige arbejdsplaner anvendes. De er angivet nedenfor:

- Arbejdsplaner til forberedelse
- Arbejdsplaner til projektledelse
- Arbejdsplaner til kommunikation
- Arbejdsplaner til implementering
- Arbejdsplaner til investering

Med undtagelse af arbejdsplanen til investering er alle andre arbejdsplanstyper obligatoriske i UIA-projektprogrammer.

Hvert projekt vil have en tilknyttet UIA-ekspert:

- Som vil give råd og vejledning om aktivitetens substans, særligt hvad angår det innovative indhold
- Som vil assistere med udarbejdelsen af dokumentation og vidensprodukter, der indsamler og formidler erfaringer, god praksis osv. til den europæiske offentlighed i vid forstand.

- Som vil sikre, at aktiviteten går i den rigtige retning i overensstemmelse med det accepterede forslag.

Omkostningerne for UIA-eksperter (herunder rejse og ophold) vil blive dækket af UIA-initiativet.

I UIA-vejledningen findes flere oplysninger om strukturen på arbejdsplanen til et UIA-projekt samt UIA-eksperters rolle og opgaver.

5.3 Budgetposter og støtteberettigede udgifter

Alle omkostninger i forbindelse med implementeringen af UIA-projekter skal være støtteberettiget ifølge UIA-vejledningen (se sektion 4.2) og budgetteret i de relevante budgetposter:

- Personale
- Kontor og administration
- Rejse og ophold
- Ekstern ekspertise og serviceydelser
- Udstyr
- Infrastruktur og byggearbejde

6. Ansøgningsproces

Ansøgningsskemaet til den tredje indkaldelse til forslag til UIA består af følgende:

- Nærværende udbudsbetingelser (fås på alle EU-sprog)
- Teknisk vejledning til den elektroniske udvekslingsplatform (EEP)
- Detaljeret vejledning om, hvordan ansøgningsskemaet udfyldes (tilgængelig online på alle EU-sprog i EEP-systemet)

En arbejdsversion af ansøgningsskemaet og bekræftelsen stilles også til rådighed som et hjælperedskab til at skrive ansøgningen (worddokument fås kun på engelsk)

Desuden skal initiativets overordnede regler læses grundigt igennem i UIA-vejledningen (fås kun på engelsk).

Alle dokumenter findes også på UIA-hjemmesiden.

Ansøgningsprocessen er 100% papirløs og finder sted via UIA's elektroniske udvekslingsplatform (EEP). Ansøgningen består af et ansøgningsskema samt en scannet og underskrevet bekræftelse.

Et bilag kan også uploades og vedlægges ansøgningsskemaet. Det kan være et kort over interventionsområdet, en graf, en infografik osv. Typen og størrelsen på filer, der vedlægges som bilag, er specificeret i EEP-vejledningen. Ansøgninger vil kunne indsendes via EEP senest en måned før tidsfristen for aflevering. Når platformen er tilgængelig, vil det blive offentliggjort på UIA-hjemmesiden.

Det anbefales, at ansøgere udfylder ansøgningsskemaet på letlæseligt engelsk, men det kan indsendes på alle officielle EU-sprog.

Bemærk, at den strategiske og operationelle vurdering af de indsendte ansøgningsskemaer vil blive foretaget på grundlag af den engelske version (som vil blive oversat til engelsk af en ekstern serviceudbyder kontraheret af det permanente sekretariat (PS), hvis ansøgningsskemaet er udfyldt på et andet sprog). Oversættelsens kvalitet garanteres ikke af det permanente sekretariat. Derfor er det på ansøgernes egen risiko. Desuden skal subsidiekontrakten, projektledelsen, formel rapportering, de primære leverancer og al kommunikation med den betroede enhed og det permanente sekretariat være på engelsk.

Den endelige tidsfrist for indsendelse af ansøgningsskemaet og bekræftelsen er 30/03/2018 kl. 14

7. Udvælgelsesproces

Efter indsendelsen af ansøgningerne vil hver ansøgning gennemgå en udvælgelsesproces organiseret i følgende trin:

1. Berettigelseskontrol
2. Strategisk vurdering
3. Operationel vurdering

7.1 Berettigelseskontrol

Når en indkaldelse er afsluttet, udfører det permanente sekretariat en berettigelseskontrol af alle indsendte projektansøgninger. Formålet med berettigelseskontrollen er at:

- kontrollere, at de modtagne ansøgningsskemaer og deres bilag opfylder de formelle berettigelseskriterier
- undgå yderligere vurdering af uberettigede ansøgninger
- sikre ligebehandling af alle forslag ved udvælgelse til finansiel støtte

UIA's berettigelseskriterier er som følger:

1. Ansøgningsskemaet er blevet indsendt elektronisk via EEP før den angivne tidsfrist i udbudsbetingelserne for indkaldelsen af forslag.
2. Ansøgningsskemaet er fuldstændigt udfyldt.
3. Ansøgeren er en enkelt bymyndighed fra en lokal administrativ enhed defineret i henhold til urbaniseringsgraden som storby, by eller forstad, med mindst 50.000 indbyggere.

ELLER

Ansøgeren er en sammenslutning eller gruppering af bymyndigheder med juridisk status af organiseret agglomeration sammensat af lokale administrative enheder, hvor størstedelen af indbyggerne (mindst 51%) bor i lokale administrative enheder defineret i henhold til urbaniseringsgraden som storby, by eller forstad, med en befolkning på mindst 50.000 indbyggere.

ELLER

Ansøgeren er en sammenslutning eller gruppering af bymyndigheder med juridisk status af organiseret agglomeration sammensat af lokale administrative enheder, hvor størstedelen af indbyggerne (mindst 51%) bor i lokale administrative enheder defineret i henhold til urbaniseringsgraden som storby, by eller forstad, med en befolkning på mindst 50.000 indbyggere.

4. Hvis en sammenslutning eller gruppering ikke har juridisk status som organiseret agglomeration, er den primære bymyndighed og de tilknyttede bymyndigheder præsenteret på ansøgningsskemaet.
5. Berettigelsesperioden er respekteret: Projektets slutdato opfylder initiativets og indkaldelsens krav.
6. De maksimale budgetkrav er opfyldt, og samfinansieringsprincippet er respekteret.
7. Alle de involverede partnere (den primære bymyndighed, de tilknyttede bymyndigheder og implementeringspartnerne) er fra EU-medlemsstater
8. De ansøgende bymyndigheder (den primære bymyndighed, og/eller de tilknyttede bymyndigheder) er kun involveret i et enkelt projektforslag inden for rammerne af samme indkaldelse af forslag.

9. De ansøgende bymyndigheder (den primære bymyndighed, og/eller de tilknyttede bymyndigheder) har ikke været udvalgt og finansieret vedrørende samme emne gennem en tidligere UIA-indkaldelse af forslag
10. Bekræftelsen er underskrevet af den primære bymyndigheds juridiske repræsentant og oploadet til EEP-systemet før indkaldelsens tidsfrist

Hvis ikke alle krav angivet ovenfor er opfyldt, vil ansøgningen blive anset for uberettiget og derfor ikke gå videre i vurderingsprocessen.

7.2 Strategisk vurdering

Ansøgninger, der er erklæret for støtteberettigede, vil gennemgå en strategisk vurdering udført af et panel af eksterne eksperter. Den strategiske vurdering gælder for 80% af vægtningen i den samlede projektvurdering og består af følgende kriterier:

- Innovationsgrad (40% af vægtningen) – I hvilken grad er ansøgeren i stand til at demonstrere, at projektforslaget er nyt (dvs. at det ikke tidligere er blevet testet og implementeret i det pågældende byområde og andre steder i EU), og at det har klart potentiale til værditilførsel?
- Partnership (15% af vægtningen) – I hvilken grad er involveringen af nøgleinteressenter (tilknyttede bymyndigheder, implementeringspartnere og andre interessenter) relevant for implementeringen af projektet?
- Målbarhed (15% af vægtningen) – I hvilken grad vil projektet levere målbare resultater?
- Overførbarhed (10% af vægtningen) - I hvilken grad vil projektet kunne overføres til andre europæiske byområder?

De vejledende vurderingss spørgsmål for hvert kriterium er præsenteret i afsnit 3.2.2 af UIA-vejledningen.

Panelet af eksterne eksperter vil også kontrollere, at projekterne bidrager til de tematiske målsætninger for europæiske struktur- og investeringsfonde under den fælles strategiske ramme angivet i første afsnit af artikel 9 CPR, at de foreslår integrerede løsninger på de identificerede problemer, og at de er i overensstemmelse med principperne om bæredygtig byudvikling. Kommissionen og den betroede enhed kan beslutte ikke at udvælge et projekt, hvis de foreslåede bidrag ikke anses for relevante.

Som et resultat af den strategiske vurdering udarbejder panelet af eksterne eksperter en vurdering af ansøgningerne i prioriteret rækkefølge. Efter aftale med Kommissionen vil ansøgninger, som vurderes at være over et vist niveau, gå videre til den operationelle vurdering. Efter den strategiske vurdering vil ansøgerne blive informeret om, hvorvidt deres ansøgning går videre i udvælgelsesprocessen.

7.3 Operationel vurdering

Den operationelle vurdering udføres af det permanente sekretariat og udgør 20% af den samlede projektvurdering.

Hovedformålet med den operationelle vurdering er at vurdere projektforslagets kvalitet (herunder gennemførlighed, begrundelse for projektet, hvorvidt arbejdsplanen hænger logisk sammen og er konsistent, kvaliteten af de foreslåede ledelsesstrukturer, hvorvidt budgettet hænger logisk sammen og er realistisk proportioneret, kvaliteten af de foreslåede kommunikationsaktiviteter).

Vejledende vurderingss spørgsmål for kvalitetskriteriet er præsenteret i afsnit 3.2.3 af UIA-vejledningen.

Efter den operationelle vurdering vil en udvælgelseskomite bestående af den betroede enhed og Kommissionen mødes for at foretage den endelige udvælgelse. Kommissionen godkender de udvalgte projekter. Ansøgere vil blive informeret om beslutningen efter den operationelle vurdering.

7.4 Vurderingspointssystem

Hvert vægtet kriterium vil få mellem 1 og 5 point og tilsammen føre til et gennemsnitsresultat pr. projekt

Detaljerede oplysninger om vurderingspointsystemet kan læses i afsnit 3.2.4 af UIA-vejledningen.

Det anvendte pointsystem tager ikke blot højde for hvert projektforslags specifikke værdi. Det sammenlignes også med andre projektforslag indsendt inden for rammerne af den samme indkaldelse af forslag, i en konkurrencemæssig proces. Derfor vil ansøgere, der har indsendt projektforslag, som

ikke er blevet udvalgt til den operationelle vurdering eller ikke er endeligt godkendt, ikke få oplyst de tildelte point, men blot modtage en detaljeret kommentar om alle vurderede kriterier.

8. Offentligt indkøb, audit og statsstøtte

Projektpartnere, som opfylder definitionen af en kontraherende myndighed i henhold til den relevante nationale indkøbslovgivning, skal respektere de gældende regler for offentlige indkøb.

Udgifter deklareret af projektet skal auditeres af en uafhængig auditor. Den uafhængige auditor skal vurdere, hvorvidt de deklarerede udgifter er i overensstemmelse med gældende regler og lovgivning, leveringen af produkter og serviceydelser, soliditeten af de deklarerede udgifter, og hvorvidt udgifter og operationer er i overensstemmelse med EU-lovgivning og national lovgivning. Da den uafhængige auditor er direkte udnævnt og betalt af UIA-initiativet, skal ingen auditomkostninger indgå i det projektbudget, der opstilles af projektpartnerskabet.

For at skabe lige konkurrencemæssige vilkår for alle foretagender i det indre marked skal godkendte projekter designes i overensstemmelse med statsstøtteregler for at sikre effektiv udnyttelse af offentlige midler og modvirke markedsforvridninger som fortrængning af privat finansiering, etablering af ineffektive markedsstrukturer og opretholdelse af ineffektive virksomheder.¹⁶ Det er vigtigt at sikre, at finansiering af urbane innovative aktiviteter hverken fører til konkurrenceforvridning eller markedsindblanding uden tilstrækkelig begrundelse. Generelt forventer Europa-Kommissionen, at størstedelen af de projekter, der skal finansieres inden for den nuværende, indkaldelse til forslag, ikke vil involvere økonomiske aktiviteter og vil have begrænset eller ingen effekt på handel mellem medlemsstaterne.

Europa-Kommissionen finansierer Urban Innovative Action via den Europæiske regionale udviklingsfond (op til 80% af projektomkostningerne) gennem indirekte ledelse. Hvad angår UIA's 80% finansieringsprincip, er konsistenskontrol af statsstøtte nødvendig for at sikre, at offentlig støtte leverer optimal værdi til det indre marked. I betragtning af UIA's innovative og åbne tilgang, som fungerer på grundlag af indkaldelse af forslag til projekter, der fremlægger kreative løsninger og de generelle temaer for disse indkaldelser, skal statsstøttekonsistens baseres på en begrænsning på højst EUR 500.000 af det samlede UIA-finansierede beløb, der kan strømme til et individuelt foretagende

¹⁶ For yderligere vejledning om statsstøtte henvises til Kommissionens meddelelse om statsstøtte i Artikel 107(1) TFEU ('NOA'), offentliggjort på: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=EN).

involveret i et bestemt projekt, for at sikre, at EU-budgetressourcernes fordrejende påvirkning begrænses.

Resten (mindst 20% af projektets omkostninger) kan dækkes enten af private eller offentlige bidrag. Hvis sådanne bidrag stammer fra private kilder, er de ikke dækket af statsstøttelovgivningen. Hvis en medlemsstat bidrager med offentlige midler til projekter, der involverer "økonomiske aktiviteter", dvs. udbud af varer og serviceydelser på markedet, skal projekterne være designet med henblik på, at alle offentlige bidrag er i overensstemmelse med statsstøtteregler på alle niveauer, hvad enten det er på ejerniveau, konstruktørniveau og/eller operatørniveau. I sådanne tilfælde skal den offentlige finansiering være i overensstemmelse med kravene i De Minimis-bestemmelsen eller med betingelserne i den generelle gruppefritagelsesforordning eller SGEI-beslutningen om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Detaljerede oplysninger om offentlige indkøb og statsstøtte gives i afsnit 4.4.6 og 4.4.7 af UIA-vejledningen.

9. Teknisk assistance

Det permanente sekretariats personale står klar til at assistere ansøgere med svar på tekniske spørgsmål i forbindelse med indkaldelsen af forslag. Kontaktoplysningerne findes på UIA-hjemmesiden.

Det permanente sekretariat vil også organisere 4 seminarer for ansøgere i forskellige byer i Europa. Datoer og steder for disse seminarer findes under "Begivenheder" på UIA-hjemmesiden.

Desuden vil webinarer blive organiseret om specifikke aspekter af projektudvikling og -indsendelse. Datoer og emner for disse webinarer findes under "Begivenheder" på UIA-hjemmesiden.

10. Nøgledatoer

- 15/12/2017 – Lancering af den tredje indkaldelse af forslag.
- 01/2018 – 02/2018 – Seminarer og webinarer for ansøgere
- 30/03/2018 – Tidsfrist for indsendelse af ansøgningskemaer
- 10/2018 – Vejledende dato for den endelige beslutning om projektgodkendelser

- 11/2018 – Vejledende startdato for godkendte projekter

Vi glæder os til snart at læse jeres projektforslag!